

Remissvar – Slutbetänkande förstärkt skydd för demokratin och domstolarnas oberoende (SOU 2023:12)

Akavia och Saco-S Domstol lämnar härmed svar på remiss i ovan rubricerat ärende.

Frågor om domstolarnas och domarnas oberoende är ett av fundamenten för vår rättsstat och vår demokrati. Det är därför välkommet att frågan om ett förstärkt skydd för dessa har utretts av grundlagskommittén.

I huvudsak anser vi att förslagen är välkomna och nödvändiga i syfte att stärka oberoendet vad gäller att minska regeringens inflytande över domstolarna och domarna. Vi anser dock att man i vissa delar hade kunnat gå längre. Vidare menar vi att arbetstagarperspektivet inte vare sig berörs eller omhändertas på ett önskvärt sätt. Ytterligare en fråga vi anser borde ha belysts och övervägts är den enskilde domarens självständighet, i synnerhet avseende det interna domstolsperspektivet.

Vi vill därför påtala vikten av att regeringen återkommer kring de frågor som direkt eller indirekt skulle kunna påverka domstolarnas och domarnas oberoende men som inte berörts av kommittén. Detta gäller exempelvis, såsom kommittén exemplifierar frågor om lönesättning som vi anser kan ha stor betydelse för oberoendet och upplevelsen av oberoende, bisysslor och andra anställningsförhållanden för ordinarie domare. Likaså vad gäller överväganden kring icke-ordinarie domare och annan domstolspersonal. Ytterligare aspekter av vikt för oberoendet rör den enskilde domarens oberoende och självständighet i förhållande till domstolschef och Domstolsverket.

Ändring av grundlag

Akavia och Saco-S Domstol välkomnar förslaget om att formerna för grundlagsändringar förstärks på så sätt att det fortsättningsvis krävs kvalificerad majoritet i riksdagen för att ändra grundlag samt att det införs en kvorumregel vid grundlagsändringar och att dessa regler ska gälla vid samtliga grundlagsändringar. Vi har inget att erinra mot förslagen om tidsfrister beträffande grundlagsförändringar.

Vidare ställer vi oss bakom förslaget att Lagrådets granskningsområde utökas så att det blir obligatoriskt att höra Lagrådet över grundlagsförslag om grundläggande fri- och rättigheter. Vi beklagar dock att utredningen inte har haft i uppdrag att se över frågan om eventuellt behov av att stärka Lagrådets roll. Vi hade gärna sett ett resonemang kring respekten för Lagrådets yttranden i lagstiftningsprocessen. Ett exempel som framförts i debatten är högre krav på motivering i de fall man väljer att inte efterleva Lagrådets yttrande.

Domstolarnas och domarnas oberoende

Frågan om att stärka domstolarnas och domarnas oberoende (kap. 9)

Akavia och Saco-S Domstol står bakom kommitténs övergripande slutsats att domstolarnas och domarnas oberoende fungerar väl i Sverige idag och i väsentliga delar skyddas av nuvarande reglering. Vi delar dock kommitténs bedömning att det finns anledning att vidta vissa förändringar i syfte att skapa ett starkare och mer långsiktigt skydd för oberoendet. Likaså delar vi kommitténs bedömning att domarna och domstolarna ska få ett betydande inflytande över de frågor som är centrala för domarnas och domstolarnas oberoende.

Vi anser att kommitténs bedömning att fler frågor än idag som rör domare och domstolar ska regleras på grundlags- och lagnivå är väl övervägt. Därigenom motverkas möjligheten till snabba försämringar av domarnas och domstolarnas oberoende. Vidare medför en sådan förändring av normgivningen att domarna och domstolarna tydligare separeras från den verkställande makten.

Akavia och Saco-S Domstol välkomnar kommitténs förslag om ändring av den nuvarande bestämmelsen om rättsskipningen i regeringsformens kapitel om statsskickets grunder på så sätt att det tydliggörs att rättsskipningen utövas av oberoende domstolar. Vi välkomnar även förtydligandena om att med rekvisitet domstol i regeringsformen avses även den enskilde domaren. Vi uppskattar att kommittén tydliggör vikten av självständighet i dömandet och att det förhållandet att domstolarna och domarna ska vara oberoende har en bredare innebörd och innefattar fler frågor än sådana som är direkt kopplade till rättstillämpningen. Så som bl.a. utnämning av ordinarie domare, längden på domarnas förordnanden, de garantier som finns mot yttre påverkan t.ex. från de politiska organen.

Akavia och Saco-S Domstol vill i detta sammanhang peka på att även olika typer av administrativa åtgärder kan innebära risk för att oberoendet försvagas. Ett sådant exempel är det nyligen införda systemet för digitala brottmålsavgöranden, DiBa. I vissa avseenden påverkar DiBa domarens möjlighet att uttrycka sig i skrift på olika sätt.

Vidare anser vi att man behöver vara vaksam vad gäller den enskilde domarens skydd mot interna eller externa påtryckningar och/eller repressalier i olika former vid utövandet av sitt uppdrag. Alla typer av åtgärder som kan anses syfta till att påverka domarens dömande är oacceptabla. Regelverket måste därför utformas på ett sätt som klart motverkar detta. Vi menar att det måste finnas tydliga och enkla rutiner för att rapportera sådana typer av händelser.

Finansieringen av domstolsverksamheten har stor betydelse för oberoendet. Domstolarna måste ha tillräckliga resurser för att fullgöra sina uppgifter oberoende och på ett rättssäkert och effektivt sätt. I betänkandet konstateras att domstolsverksamheten även fortsättningsvis bör finansieras genom statliga anslag som hanteras och beslutas inom ramen för den årliga statsbudgeten. Kommittén noterar att i syfte att få en mer hållbar finansiering av domstolsverksamheten skulle det kunna övervägas att ha längre anslagsperioder för domstolarna. En sådan ordning skulle kunna minska risken för att verksamheten påverkas av olika politiska ställningstaganden i samband med de årliga budgetförhandlingarna. Kommittén

konstaterar dock att det inte ingår i uppdraget att göra någon översyn av den statliga budgetprocessen eller att föreslå någon förändrad finansieringslösning för domstolarna.

Akavia och Saco-S Domstol vill i detta sammanhang särskilt framhålla betydelsen av, inte bara en hållbar finansiering av verksamheten, utan också en långsiktig och strategisk resurstilldelning. Vi ser att kompetensförsörjningsfrågan är en fråga som kommer att utmana domstolsväsendet även framöver och en resurstilldelning som ger god grund för att rekrytera och behålla värdefull kompetens är därför av avgörande betydelse.

Vi anser att det hade varit lämpligt att frågan om en förändrad finansieringslösning för domstolarna hade ingått i kommitténs uppdrag och emotser att en sådan utreds. I en sådan översyn kan också övervägas om de enskilda domstolarna borde ha ett större inflytande i budgetprocessen och i sådana fall på vilket sätt. Vi anser dock att förslaget om att stärka domstolsväsendets ställning i budgetprocessen är bra som en markering av oberoendet. Att i lag införa en skyldighet för regeringen att inhämta ett budgetförslag från den centrala domstolsadministrationen samt ett krav på att avvikelser från detta ska motiveras särskilt är ett steg i rätt riktning.

En central domstolsadministration (kap. 10, 11)

Akavia och Saco-S Domstol delar kommitténs bedömning att det även framgent bör finnas en centraliserad domstolsadministration med ansvar för att ge administrativt stöd och service åt domstolarna. Ett högt arbetstryck och på många håll en ansträngd arbetssituation i domstolarna med både fler och mer komplicerade mål gör att behovet av att kunna utveckla och effektivisera verksamheten är centralt. Att det finns en gemensam drivande och stödjande kraft i utvecklings- och kvalitetsarbetet som kan samordna större projekt samt som utvecklar it- system och andra tekniska lösningar gynnar kärnverksamhet och medarbetare. I detta avseende är det av stort värde att noga överväga eventuella konsekvenser vad gäller oberoendet vid nya utvecklingsförslag.

Såsom framhålls av kommittén bör även domstolsadministrationen ges en mer självständig ställning i förhållande till regeringen än vad Domstolsverket har idag. Kommittén för därvid ett resonemang kring inrättandet av ett domstolsråd som i konstitutionellt hänseende är ett självständigt organ och inte har vare sig regering eller riksdag som huvudman och där en majoritet av ledamöterna är eller har varit ordinarie domare. Kommittén stannar dock vid att införandet av ett sådant domstolsråd bland annat skulle innebära en stor och principiell reform i konstitutionellt hänseende och dessutom utgöra ett avsteg från hur statlig verksamhet organiseras. Kommittén menar att denna lösning inte framstår som det enda sättet att skydda oberoendet och att en självständig administration kan åstadkommas inom ramen för befintlig myndighetsstruktur. Slutligen föreslås att myndigheten ska ligga under regeringen men med olika begränsningar i regeringens möjligheter att styra. Bland annat föreslås att ramarna för verksamheten i större utsträckning lagregleras och att myndigheten ska ledas av en styrelse med domarmajoritet.

Akavia och Saco-S Domstol anser att med utgångspunkt i de skärpningar som föreslås i syfte att stärka oberoendet för en ny domstolsadministration kan oberoendet förbättras inom ramen

för befintliga strukturer. Förslagen som kommittén presenterar om att ramarna för verksamheten i större utsträckning lagregleras, att begränsning sker av regeringens möjlighet att styra och att myndigheten leds av en styrelse med domarmajoritet anser vi vara både lämpliga och välkomna.

Vi anser dock att en utredning om frågan om ett fristående domstolsråd kan komma aktualiseras i ett senare skede vid behov av ytterligare åtgärder. En sådan ordning måste dock ge utrymme för fackligt inflytande för att på erforderligt sätt tillgodose våra medlemmars intressen ur ett fackligt perspektiv.

När det gäller vilka uppdrag som fortsatt ska ligga på det nya organet i jämförelse med Domstolsverkets nuvarande uppdrag föreslår kommittén att det ska vara desamma. Vi menar att det finns frågor av vikt för både medarbetare och verksamheten som behöver ligga på ett centralt organ, utöver vad som har nämnts i betänkandet, centrala kollektivavtalsfrågor, utvecklingen av lönebildningsarbetet inom Sveriges Domstolars myndigheter samt övergripande kompetensförsörjningsfrågor. Däremot kan det finnas områden och frågor som idag hanteras av Domstolsverket som möjligen kan hanteras av de enskilda domstolarna, vilket skulle kunna stärka domstolarnas och domarnas oberoende, *Ett minskat inflytande för den centrala domstolsadministrationen skulle även kunna förstärka domstolarnas och domarnas oberoende.* I grunden menar vi att *rätt frågor bör hanteras på rätt plats*; där det stärker oberoende, men samtidigt ger största effektivitet ur ett ekonomiskt perspektiv och medför så bra arbetsförhållanden och arbetsvillkor för medarbetarna som möjligt. För det fall områden eller frågor flyttas till domstolarna torde detta innebära att resurser behöver omfördelas till domstolarna.

Vi delar kommitténs bedömning att det nya organet inte ska överta ansvaret för frågor om utnämning och frågor om prövning av ordinarie domare.

Vad gäller namnet för den centrala domstolsadministrationen menar vi att det fortsatt bör vara Domstolsverket och inte Domstolsstyrelse. Det senare leder tankarna till ökad styrning och de kostnader som ett namnbyte innebär förefaller helt omotiverat.

När det gäller utnämning av direktör för domstolsadministrationen delar vi kommitténs uppfattning att regeringen inte längre bör utnämna direktören. Vi anser också att förslaget om att ledamöterna ska utses genom ett nomineringsförfarande är bra. Däremot motsätter vi oss kommitténs förslag om att en av ledamöterna ska nomineras av Arbetsgivarverket. Den föreslagna ordningen gynnar inte ett ökat oberoende, snarare tvärtom. Vi har inget att invända mot förslaget att organet leds av personer som utses av olika institutioner och att ordinarie domare, som ska vara i majoritet ska ingå i ledningen. Inte heller mot att det utses en person (direktör) som ska leda det löpande arbetet. Vi anser att detta lämpligen kan vara en person som är ordinarie domare med gedigen erfarenhet, men det skulle också kunna vara en person med annan viktig kompetens och erfarenhet som passar för att leda verksamheten. Hur denna ska utses är en fråga som behöver övervägas noggrant för att försäkra oberoende i största mån. Formerna för hur både ledning och direktör väljs har betydelse för säkerställandet av att domare ges en möjlighet till inflytande och att oberoende främjas. Icke desto mindre får i

sammanhanget inte övriga personalkategorier glömmas bort och inte heller de fackliga organisationernas möjlighet till inflytande och påverkan.

Akavia och Saco-S Domstol vill också påtala vikten av att överväga hur de fackliga organisationerna kan bidra till verksamheten och även om det ska ges utrymme för facklig representation vid den centrala domstolsadministrationen. Jämförelser kan göras med hur vissa myndigheter har organiserat sitt arbete exempelvis genom insynsråd med facklig representation. Detta skulle förmodligen medföra att det tydliggörs att ledning och fack arbetar mot samma mål: en utveckling av verksamheten inom ramen för oberoende domstolar och domare samt bättre villkor och arbetsmiljö för medarbetarna.

Vi avstyrker att domstolscheferna ska föreslå domstolarnas kandidater till den centrala administrationen. Det är av stor vikt att ett allsidigt urval görs och att nomineringsförfarandet präglas av inflytande och transparens. Inte minst av även denna anledning finns det starka skäl till facklig insyn och möjlighet att utöva inflytande tidigt i processen. De enskilda domarna behöver ges större faktiskt inflytande i nomineringsprocessen och det bör finnas en möjlighet att kandidera för uppdraget, eventuellt även för annan personal än domare. En dylik fråga skulle kunna hanteras i domstolens plenum, i vilket domarna ska delta, och i samverkan på domstolarna. För det fall samverkansförfarande tillämpas ges medarbetare genom facken en möjlighet att påverka samt kanske också representeras i organet.

Vad gäller nomineringsförfarandet menar vi att det finns skäl för att det ska regleras i lag för att tillgodose oberoendet. Det kan annars finnas möjlighet för regeringen att genom förordning styra över nomineringsprocessen.

När det gäller omfattningen av uppdraget som ledamot anser vi att det är viktigt att utgångspunkten inte är att detta uppdrag ska skötas vid sidan av en ordinarie befattning. Vad avser antalet ledamöter har vi inga synpunkter, däremot vad gäller fördelningen av ledamöter mellan de olika domstolarna. Vi anser vidare att framtagandet och utnämning av ledamöter ska präglas av behovet av ledamöter med ett intresse för verksamheten och utveckling av de viktiga frågor Sveriges Domstolar har att hantera och att det utöver "ren" domarkompetens även behöver tas hänsyn till andra kvalifikationer och erfarenhet som lämpar sig för uppdraget. Kommittén resonerar kring att en ledamot bör vara advokat av anledningen att de verkar inom hela det juridiska fältet och kan sägas representera den rättssökande allmänheten. Vi menar dock att det likväl kan finnas annan skicklig person med erfarenhet från t.ex. styrning och ledning eller en kvalificerad åklagare, som kan bidra i en roll som ledamot.

Akavia och Saco-S Domstol anser att det är viktigt att det som ledamöter alltid finns både domare med erfarenhet av ledning av domstol och andra ordinarie domare samt att domarna utgör majoritet. Vidare bör det säkerställas att en ledamot inte ska ses enbart som företrädare för en viss domstol utan att ledamöterna ska kunna tillföra en bred kompetens när det gäller domstolsarbete och domstolsverksamhet i stort. Det handlar således om att få behovet av rätt kompetens och eventuell särskild representation tillgodosedd.

Frågan om Domarnämnden m.m. (kap. 12)

Akavia och Saco-S Domstol delar kommitténs bedömning att det behöver vidtas förändringar av det nuvarande systemet för utnämning av ordinarie domare. Domarnämndens sammansättning, hur nämndens ledamöter utses och ordningen för att få fram lämpliga domarkandidater måste förbättras. Vid utnämningen ska endast fästas avseende vid sakliga grunder enligt regeringsformen. Det kan därför finnas anledning att bland annat se över sammansättningen av ledamöter, hur transparensen kan tillgodoses vid exempelvis urval bland sökanden till chefstjänster, hur vägning av vitsord ska ske mellan sökande med olika erfarenheter, om referenstagning ska ske på annat sätt, om utformningen av den skriftliga värderingen som görs i nämndens protokoll behöver ses över eller om muntlighet i processen ska utökas. Det kan också finnas anledning att förtydliga att regeringen inte har närvarorätt vid sammanträden.

Akvia och Saco-S Domstol välkomnar kommitténs förslag om Domarnämndens sammansättning med en majoritet av domare och förslaget om att dess ledamöter ska inneha sina förordnanden på en tidsperiod om fyra år. Vad gäller förslaget om att ledamöterna av Domarnämnden även fortsatt ska utnämnas av regeringen hade vi gärna sett en djupare diskussion kring andra alternativ. För att tillförsäkra oberoendet bör utgångspunkten vara att regeringen har så lite inflytande som möjligt i utnämningen av dessa. Vi anser inte heller att det är en tillfredsställande lösning att domstolscheferna ska föreslå domstolarnas kandidater till Domarnämnden. En sådan ordning främjar inte en allsidig bedömning.

Vad gäller nämndens sammansättning i stort behövs erfarenhet och kompetens från olika områden såsom rekryteringsarbete i sig, erfarenhet från domartjänst och andra yrkesområden. Hur sammansättningen ser ut kan ha betydelse inte bara för kompetensförsörjningen, utan även för en öppnare och bredare domarrekrutering som tidigare varit en uttalad ambition i ett flertal utredningar, där kompetensförsörjningsproblematiken berörts. Akavias och Saco-S Domstols uppfattning är att det är av vikt att vi verkar för en öppen och bred domarrekrutering, för att nå så många skickliga och lämpliga jurister som möjligt.

Vi anser vidare inte att Arbetsgivarverket ska föreslå en av nämndens ledamöter. Det kan i sammanhanget noteras att arbetstagarna för närvarande och även enligt förslaget inte är representerade. En facklig representation kan bidra till processen på många sätt, inte minst genom den kunskap som den fackliga organisationen besitter både vad gäller kompetenser och situationen på arbetsplatserna. En facklig representation är dessutom en ytterligare garant för en process som präglas av kvalitet och allsidighet.

Vad gäller sammansättningen i Domarnämnden har Akavia och Saco-S Domstol även i denna del samma uppfattning som ovan framförts avseende en ny central domstolsadministration. Det vill säga att det ska vara domare med erfarenhet av ledning av domstol och andra ordinarie domare och att syftet måste vara att ledamöterna ska kunna tillföra en bred kompetens när det gäller domstolsarbete, men också kunskap om rekryteringsfrågor samt erfarenhet från andra områden. Det handlar således om att få behovet av rätt kompetens och eventuell särskild representation tillgodosedd.

Frågan om formerna för att utkräva ansvar av ordinarie domare (kap. 14)

Akavia och Saco-S Domstol delar bedömningen att ordningen för utkrävande av ansvar av domare är en central fråga för ett oberoende domstolsväsende och att det finns skäl att överväga systemet.

Förslaget om att inrätta ett nytt självständigt prövningsorgan, Domaransvarsnämnden, ställer vi oss tveksamma till. Vi anser att en helhetsbedömning bör göras av konsekvenserna av ett skifte i synen på domares ansvar innan man beslutar införa ett nytt prövningsorgan.

Ansvarsfrågorna för medarbetare inom det statliga området är komplicerade och bör övervägas grundligt, inte minst för att det arbetsrättsliga skyddet som uppställs i lag inte ska försämrats.

Kommittén slår fast att ansvarsprövningen, genom förslaget, i första hand kommer att betraktas som en offentlighetsrättslig fråga. Man noterar därvid att det i fullmaktslagen och LOA finns bestämmelser med koppling till den arbetsrättsliga regleringen som kan aktualiseras i samband med att ansvarsfrågor övervägs och beslutas enligt den föreslagna ordningen. Det noteras att det bland annat rör sig om förhandlingsskyldighet enligt medbestämmandelagen och skadestånd enligt lagen om anställningsskydd samt att även andra arbetsrättsliga regler skulle kunna aktualiseras i sammanhanget. Det framhålls därvid att det i ett annat sammanhang bör utredas i vilken utsträckning de arbetsrättsliga regler som är tillämpliga vid ansvarutkrävande bör gälla även i framtiden.

Vår uppfattning är att domares arbetsrättsliga skydd inklusive möjligheten att företrädas av sin fackliga organisation inte ska försämrats. Avsikten kan knappast vara att det ska råda ett strängare ansvar för domare än för andra centrala tjänster i statens tjänst. En sådan förändring kan komma att påverka den kompetensförsörjningsproblematik vi redan har i negativ riktning. Vi ställer oss också tveksamma till att ha olika varianter när det gäller ansvarsprövning, där ledamöterna i Högsta domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen hanteras på ett sätt, övriga ordinarie domare enligt förslaget på ett annat sätt och andra tjänster inom staten på ett tredje sätt, dvs. i nuvarande SAN.

I avvaktan på att detta utreds grundligt är vår bestämda uppfattning att regeringen bör avvakta med att inrätta ett nytt prövningsorgan. Det bör framhållas att det här rör sig om få ärenden som ett sådant organ skulle pröva, varför vi för närvarande ställer oss tveksamma till att det skulle vara motiverat att tillskapa ett särskilt organ enbart för dessa frågor.

I detta sammanhang vill vi ändå framhålla några aspekter rörande ett möjligt nytt prövningsorgans sammansättning. Vi kan instämma i kommitténs bedömning att en majoritet av ansvarsnämndens ledamöter är ordinarie domare. När det gäller övriga ledamöter i nämnden anser vi att även arbetstagarorganisationen ska kunna lämna förslag samt ha en representant i nämnden.

Vi ställer oss tveksamma till bedömningen att ordföranden och vice ordföranden ska ha erfarenhet av att vara domstolschefer. Istället ska eftersträvas att de för ändamålet mest lämpade ledamöterna tar säte i nämnden och att samma synsätt ska genomsyra vem som ska leda nämndens arbete. Vi delar inte heller kommitténs bedömning att det är regeringen som ska utse nämndens ledamöter, i vart fall inte de ledamöter som är domare.

Frågan om avgångsskyldighet för ordinarie domare (kap. 15)

Akavia och Saco-S Domstol tillstyrker kommitténs förslag att det i regeringsformen införs regler som tillförsäkrar samtliga domare att kvarstå i domarämbetet till dess han eller hon har uppnått i lag föreskriven pensionsålder samt att det införs en reglering som förhindrar att senare gjorda sänkningar av pensionsåldern inte gäller redan pågående anställningar.

Vi välkomnar vidare bedömningen att en ordinarie domare ska kunna kvarstå i domarämbetet även efter pensionsåldern. Det kan dock ifrågasättas varför denna fortsatta tjänstgöring ska vara begränsad till enbart ett år. Det bör inte införas någon övre åldersgräns för hur länge en ordinarie domare kan kvarstå efter pensionsåldern uppnåtts. Förslagsvis ges en sådan domare möjlighet att löpande – ett år i taget – ansöka om att fortsatt arbeta som ordinarie domare. Akavia och Saco-S Domstol anser dessutom att det ska finnas möjlighet för ordinarie domare som uppnått en viss ålder att kunna arbeta deltid.

Frågor rörande de högsta domstolarna (kap. 16 och 17)

Akavia och Saco-S Domstol tillstyrker kommitténs förslag att det i regeringsformen införs en reglering avseende antalet justitieråd samt att en utnämning av en ny domare vid sådan domstol ska föregås av en begäran från domstolen. Vi anser vidare att förslaget om att bygga vidare på den nuvarande samarbetsmöjligheten mellan de två högsta domstolarna är bra.

Frågan om en ny domstolslag (kap 18)

Akavia och Saco-S Domstol välkomnar förslaget om en ny lag som samlar de bestämmelser som rör domarna och domstolarna, och som inte föreslås regleras i regeringsformen.

Med hänvisning till våra synpunkter i det föregående om en central domstolsadministration ställer vi oss tveksamma till kommitténs förslag till bestämmelsen i 5 kap. 2 § i den föreslagna lagen. Lagförslaget innebär att den centrala domstolsadministrationen, på sätt som nu är fallet med Domstolsverket, ges en direkt styrande funktion över de enskilda domarna och domstolarna. Det bidrar, enligt vår uppfattning, inte till ett ökat oberoende för domstolarna och domarna.

Med utgångspunkten att i möjligaste mån tillgodose domstolarnas och domarnas oberoende bör, om kommitténs förslag ska genomföras, det noggrant övervägas vilka uppgifter den centrala domstolsadministrationen ska ha och även hur ett sådant på bästa sätt kan driva och stödja utvecklings- och kvalitetsarbetet inom domstolsväsendet.

Patrik Nilsson,

Samhällspolitisk chef Akavia

Elisabeth Åberg

Ordförande Saco-S Domstol

Hannes Magnergård

Ledamot, Saco-S Domstol